

Příloha k protokolu o SZZ č.: .....

Diplomant: Michaela Ježková

Vysoká škola: PF JU

Aprobace: Čj-Nj pro SŠ

Katedra: pedagogiky a psychologie

vedoucí diplomové práce:
Doc. Mgr. Jiří Jošt, CSc.

Datum odevzdání posudku: 31.1.2013

POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

Účinky specifických poruch učení na self-koncept a sociometrickou pozici dítěte ve třídě

Autorka zvolila téma, které je společensky závažné a dosud málo prozkoumané: sociální aspekty specifických poruch učení/dyslexie; jedinou větší prací na tomto poli je studie Z. Matějčka a M. Vágnerové (2006) a ta je soustředěna na vývoj žáků zejména v podmínkách základního školství. Autorka k řešení přistoupila nestandardně a originálně: zvolila úroveň adolescentů a dospělých osob, jejichž dyslektické problémy v českém prostředí představují dosud „zemi neznámou“.

Svou práci autorka rozdělila do dvou částí: teoretické a empirické; těžiště práce leží v části empirické ve shodě s výše uvedeným předmětem výzkumu. Část teoretická seznamuje čtenáře obecně s pojmoslovím, klasifikací a historií problematiky dyslexie. Tato část by mohla být bohatší v kapitole třetí, věnované sociálním aspektům dyslexie; např. by mohly být uvedeny hlavní výsledky studie Z. Matějčka a M. Vágnerové (2006) a vymezeny pojmy, s kterými autorka pracuje v části empirické, tj. self-koncept a lokus kontroly.

V části empirické autorka jasně vymezila cíl a jednoznačně formulovala hypotézu. Přesně popsala svůj postup a metody, tak že každý, kdo bude navazovat na její práci, může postup zopakovat a porovnat své výsledky s jejími. Autorka tím vyhověla jednomu ze základních principů badatelské práce. Výsledky autorka přehledně vyjádřila pomocí tabulek a grafů. Zde bych se přimlouval za případné vyčlenění dospělých dyslektiků, aby bylo možné srovnat jejich nálezy s nálezy u adolescentů. Autorka totiž v závěru uvádí, že její výsledky ukazují na pokračování dyslektických problémů v sebepojetí i v dospělosti. Patrně k tomuto závěru dospěla empiricky dle svých dat, aniž shodu mezi oběma podskupinami (adolescenti vs. dospělí) nabídla čtenáři explicitně. Kazuistika, kterou autorka připojila k výsledkům, je velmi vhodná, oživující celou práci. Zde bych doporučoval připojit také kazuistiku opačného ladění, o které se autorka zmiňuje v diskusi (s. 53) a jež se týká jedince asocializovaného, končícího ve vězení. Diskuse je bohatá, empatická. Zde bych doporučoval rozšířit ji o porovnání výsledků, ke kterým dospěla autorka, s výsledky Z. Matějčka a M. Vágnerové (2006).

Závěr: diplomová práce splnila svůj účel a autorce mj. umožnila nahlédnout do osobnosti a vývoje dyslektiků a lépe porozumět i jejímu poslání jako učitelce. Doporučuji práci k obhajobě. Navrhuji klasifikovat „velmi dobře“.

V Českých Budějovicích 31. ledna 2013

Jiří Jošt